

תקות מנחם

גיליון מס'
190

יו"ל לקראת ש"פ תרומה – ו' אדר
ה'ל' תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה'ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר קנין – ב'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה מוצי"ק פרשת תרומה ו' אדר ה' תהא שנת עליון
סיום הלכות זכיה ומתנה והתחלת הלכות שכנים

היינו שמדובר כאן על תרומה ומתנה כפולה ומשולשת,
שיהודים נתנו לה' ולהקדש ולמשכן, שזהו כנ"ל נתינת
המתנות הכי קדושות וגבוהות.

והרי זוהי ההלכה השניה של ספר "קנין", והתורה אומרת
על זה לשון קנין ומקח: "ויקחו לי תרומה", תקחו את
תרומתי", וזאת התרומה אשר תקחו מאתם".

ואמנם בהלכה האחרונה⁵ המסיימת את הלכות זכיה
ומתנה, מדובר בשלילת ענין המתנות, וכפי שמסיים⁶: "שונא
מתנות יחיה!" ; זאת אומרת אדם מאדם לא יקבל מתנה, אבל
לקבל מה' או לתת מתנה לה' זהו כל ענין המתנות והנדרים
והנדבות, וזוהי ההנהגה הרצויה, שיהודי משתדל לתת מתנות
וצדקות, וזה מביא חיים - "יחיה".

תרומה - הרמת (העולם) התחתונים לעליונים

ב. והמעלה במתנה שנותנים לה' שע"י כך לוקחים את עניני
העולם ועושים מהם "תרומה לה"⁷; היינו שמקדשים אותם
ומעלים ומרוממים אותם מחולין לקודש, שזהו תוכן ושם
הפרשה "תרומה"; העלאת והרמת העולם לה' ולהקדש.

כ"ק אד"ש מה"מ אומר שלכן פרשת תרומה באה בהמשך
לסיום פרשת משפטים (כי המשכן היה השלמת מתן תורה).

במתן תורה נפעלו שני ענינים "עליונים ירדו לתחתונים
ותחתונים יעלו לעליונים", אבל בפרטיות בזמן מתן תורה
הודגש יותר הענין "עליונים ירדו לתחתונים" שזה מה
שכתוב⁸: "וירד הוי' על הר סיני" וכן⁹ "אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי עמכם" וכמו שאומר רש"י על הפסוק: "הרכין
שמים ושמי שמים והציען על ההר, וכן הוא אומר וויט שמים

התרומה - מתנה לה'

א. הפרקים האחרונים של הלכות זכיה ומתנה מדברים
הרבה על דיני נתינת וקנין מתנות, והמתנה הכי גדולה והכי
קדושה בחיי עם ישראל היא הנתינה לה' ע"י הקדש או לעניני
צדקה, שזהו התוכן של תחלת ושם הפרשה "תרומה"; שיהודי
נותן מכספו ממונו ומנכסיו לתרומה לה', שזוהי מתנה לה'.
שענין זה היה בתרומת המשכן שכל בני ישראל נצטוו לתת את
מתנתם ותרומתם לה' ולהקדש.

ומוזכר כאן בפסוקים ג' פעמים ענין ה"תרומה"¹: "ידבר אל
בני ישראל ויקחו לי תרומה, מאת כל איש אשר ידבנו ליבו
תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם, זהב
וכסף וגו'". ואומר רש"י על זה: "אמרו רבותינו² שלש
תרומות אמורות כאן, אחת תרומה בקע לגולגולת לעשיית
האדנים, ותרומת נדבת מלאכת המשכן, ותרומת מחצית
השקל "בקע לגולגולת" לקופות לקנות מהן קרבנות ציבור.
שזהו ענין עיקרי במשכן ובמקדש, כמ"ש הרמב"ם בהלכה
הראשונה של הלכות "בית הבחירה"³: "מצות עשה לעשות
בית לה', מוכן להיות מקריבין בו הקרבנות", היינו שלדעת
הרמב"ם עיקר הכוונה בבנין המשכן והמקדש הוא הקרבת
הקרבנות, והרי זה בהתחלת ספר עבודה שעניינו העבודה שלנו
לה', וזהו מה שנוגע לנו להלכה (ולא השראת השכינה, שזהו
ענין של ה' ולא הלכה אלינו) [משא"כ לדעת הרמב"ן בפרשתנו
"עיקר החפץ במשכן ומקדש הוא השראת השכינה כמ"ש מיד
בתחילת הפרשה (אחרי התרומות)⁴: "ועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם", היינו שהעיקר הוא השראת השכינה [כי הרמב"ן
הוא מפשטני המקרא] ולכן הכלי הראשון שכתוב כאן הוא
הארון, ששם עיקר השראת השכינה, בין בדי הארון].

5 פרק י"ב, הי"ז.

6 משלי טו, כז.

7 ויקהל לה, ה.

8 יט, ב.

9 כ, יט.

1 כה, ב-ג.

2 מגילה כט, ב. ירושלמי שקלים פרק א', ה"א.

3 פי"א ה"א.

4 פסוק ח.

חדש!

ניתן ללמוד את הדברים גם באינטרנט באתרינו המיוחד והחדש: www.tikvasmenachem.com
email: info@tikvasmenachem.com * 718-773-6609, 718-467-1055, להזמנות והערות:

חדש!

וירד".

ואחרי מתן תורה, אומר אד"ש, מודגש יותר ה"תחתונים יעלו לעליונים" ולכן בסיום פרשת משפטים שהתורה שוב מתארת מה שקרה במתן תורה מתחילה פרשה זו במילים¹⁰ "ואל משה אמר עלה אל הוי" [היינו משה המייצג את התחתונים עולה מלמטה למעלה, וע"י כך מעלה את כל התחתונים. ולכן בסיום הפרשה והענין נאמר "ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה" היינו שבזמן שמושה היה בהר מ' יום ולילה התעלה לדרגת ה"עליונים" ולכן משה רבינו אומר שבזמן זה "לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי"¹¹] ההעלאה מלמטה למעלה; "תחתונים יעלו לעליונים".

וזה מתקשר גם לתוכן ושם הפרשה "משפטים", שאלו הם הדינים המובנים ע"פ השכל, שהם ענינים והעלאה מלמטה למעלה; ששכל האדם מתעלה ונהיה שכל התורה.

ולכן בהמשך לסיום פרשת משפטים שמדובר על העלאת התחתונים, באה פרשת "תרומה"; שענינה, הרמת העולם ועניני העולם, שהם הי"ג (ט"ו) דברים "זהב כסף ונחושת וגוי" והרמתם והקדשתם לה' ולהקדש. שזהו ענין "ועשו לי מקדש", ולקדש ולהרים את כל עניני העולם הזה, ולעשותם ביהמ"ק.

וזהו הרמז במילה "תרומה", כותב בעל הטורים: "תורה מ"י - התורה שניתנה למ' יום - היינו שהי' יום, נהיה התעלות והרמת העולם.

ומכיון שהמשכן הוא השלמת עניני מתן תורה, שענינו לעשות לו יתברך דירה בתחתונים ע"י התורה והמצוות למטה בעולם וכן עבודת ה' והשראת השכינה שבמשכן. ובמ"ת נפעלו ב' הענינים; "עליונים ירדו לתחתונים ותחתונים יעלו לעליונים".

ולכן יש במקדש 2 שמות שמבטאים ב' ענינים אלו; "משכן" ו"מקדש", והם מתבטאים בפסוק שבתחילת הפרשה: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". "משכן" (ע"ש "ושכנתי") מבטא את ענין השראת השכינה - "עליונים ירדו לתחתונים", ו"מקדש" ע"ש שלוקחים עניני העולם ומרימים "תרומה" ומקדשים אותם לה' (ולקדש) - "תחתונים יעלו לעליונים".

והני"ל גם מתבטא ב' הדעות הני"ל, מה העיקר בענין המשכן; לדעת הרמב"ן; השראת השכינה - עליונים ירדו לתחתונים, ולדעת הרמב"ם; הקרבת הקרבנות, שענינם לקיחת הבהמות (עניני עוה"ז) והעלאתם והקרבתם למזבח ולה', ל"יריח ניחוח להוי"¹².

כ"ד קישוטי כלה

ג. אפשר לומר שהענין שאומר אד"ש שבפרשת משפטים מתבטא הענין של "התחתונים יעלו לעליונים", וכפי שמתחיל הפרק האחרון בפרשת משפטים שמדבר על מ"ת "ואל משה אמר עלה אל הוי" וגוי" [ואד"ש מסביר שענין זה הוא כמו אצל תלמיד הלומד מהרב, שבזמן השיעור צריך התלמיד להתרכז

בדברי הרב ולקלטם, ולא לחשוב ולהתבונן איך הוא מבין זאת, ואחרי השיעור אז מתבונן ומשתדל להבין אם בשכלו מבין את דברי הרב, עד"ז בזמן מתן תורה הודגש יותר דברי הרב "עליונים ירדו לתחתונים", ואחרי מ"ת מודגש יותר "משפטים" - ששכל האדם מבין ומתעלה לשכל האלוקי של התורה].

והפרק שמדבר על מ"ת הוא פרק כ"ד [ואד"ש אומר שיש שקלא וטריא אם חלוקת הפרקים בחומש נעשו ע"י גדולי עם ישראל, אבל אפילו אם לא אומר אד"ש שמכיון שבהשגחה פרטית התקבלה חלוקה זו אצל כל תפוצות ישראל ומשתמשים בה, מקבל ענין זה גדר של מנהג ישראל תורה הוא (מלשון הוראה) בדומה למ"ש הרמב"ם בתחילת הלכות ממרים בקשר לענינים שהתקבלו בתפוצות ישראל. ולכן אפשר וצריך ללמוד מזה הוראות ועניינים בעבודת ה']. ועפ"ז אפשר לומר שפרק כ"ד קשור עם כ"ד קישוטי הכלה וכמ"ש בזהר שאומרים ב"תיקון ליל שבועות", שכ"ד ספרי הקודש שבתנ"ך הם כנגד כ"ד קישוטי הכלה, שהרי במתן תורה היה הנישואין של החתן והכלה, הקב"ה וכנסת ישראל.

וכמו שאמרנו שאד"ש אומר שבפרשת משפטים מתבטא יותר הענין של תחתונים יעלו לעליונים, אפ"ל שזה ענין הכלה; כי הרי החתן ענינו הירידה כמו שאומרת הגמ' שחתן פירושו "חות דרגא וסב איתתא" (היינו הירידה למטה) וכלה - עניינה עליה, מלשון נכספה וגם כלתה נפשי". וכנ"ל אחרי מתן תורה מודגש יותר ענין העלאה מלמטה למעלה, תחתונים יעלו.

וכ"ד גם מרמז, כפי שאד"ש אומר תמיד (בקשר ליום כ"ד שבכל חודש) על הפסוק שיתקיים לעתיד לבוא "ושמתי כדכד שמשותיך". וכפי שמובא במאמר ד"ה זה שבפרשת ראה (שפסוק זה נאמר בהפטרות הפרשה) [ולהעיר שהמאמר עה"פ ושמתי כדכד בלקו"ת הוא בדף כד, והמאמר השני של ד"ה זה הוא בדף כ"ו - גימט שם הוי"; והרי מבואר שם במאמר, שענין שמשותיך שהשמש זורחת בחלונות ושמש קאי על שמש הוי"], שמביא ע"ז את המחלוקת בגמ' בבא בתרא [פרק חמישי, ולהעיר שבבא בתרא הוא האחרון והשלישי ומבאר אד"ש מה"מ שמרמז על הגאולה האחרונה והשלישית ובית המקדש השלישי, וגם (פרק) חמישי - כידוע קשור ואותיות משיח]. והגמ' מביאה שתי דעות מהו ה"כדכד" ואיזו אבן יקרה היא, "חד אמר שהם וחד אמר ישפה, אמר הקב"ה להוי כדן וכדן", שזהו פירוש המילה כדכד; כדן וכדן.

ובמאמר מסביר התוכן הרוחני וההבדל בין שוהם וישפה; כי "שוהם" היא אבן יקרה המבריקה וזורחת מצד עצמה מבריייתה, אבל "ישפה" לא מבריקה ומאירה מצד עצמה, רק אחרי שמשפשים אותה היא מבהיקה באור יקרות, שאלו מסמלים את האתערותא דלעילא ואתערותא דלתתא שע"ז המחלוקת מהו העיקר לעת"ל, והקב"ה אומר כדן וכדן; השילוב של הכוחות שנותנים מלמעלה, עם הכוחות והפעולות של אתערותא דלתתא, שכך יהיה בגילוי לעת"ל.

לעת"ל - מיד ממש!

פעם דיבר אד"ש במאמר על דרגא מסוימת שתהיה לעת"ל, ומיד אמר:

10 כד, א.
11 עקב, ב, ב.
12 ויקרא, א, ט.

לי הכסף ולי הזהב!

ה. במדרש אגדה (הובא ב"תורה שלימה") על הפסוק: "ויקחו לי", איתא: "לי הכסף ולי הזהב נאום ה' צבאות! אמר הקב"ה לישראל, התנדבו ועשו המשכן ואל תאמרו משלכם אתם נותנים דבר, כי משלי הוא הכל, לפיכך אומר ויקחו לי משלי".

ושם מביא מכתב יד מא' הראשונים על התורה: "ויקחו לי, משעת קיחה שלי הוא, ותמצא ר"ת: ויקחו לי ת'רומה – בגימטריא "לה' הארץ ומלאה"; מכאן למדנו אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט (ראה ירושלמי קידושין פ"א ה"ו).

ובספר "צרור המור": ואמר ויקחו לי תרומה ולא אמר ויתנו לי, להורות לנו מה שאמר דוד המלך ע"ה, כי ממך הכל ומידך נתנו לך; להורות לנו כי עניני הצדקה והנדבה שאנו נותנים ומתנדבים לבדק הבית ולעניים, אין אנו נותנים אלא לוקחים ומקבלים, כי מי הוא זה ואיזה הוא שיתן מתנה למלך המלכים, אחר שהכל שלו ולה' הארץ ומלואה".

ומענין זה בשמו"ר²²: ויקחו לי תרומה, ר' ברכיה פתח לך ה' הגדולה והגבורה וגו' כי כל בשמים ובארץ, אתה מוצא כל מה שברא הקב"ה למען ברא למטן כו', ולא עוד אלא שחביבין מה שלמטן משל למעלן. תדע לך שהניח מה שלמעלן וירד בשלמטן, שנאמר 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם'. הו"י כי כל בשמים ובארץ". ואומר: 'לי כסף והזהב ולי הזהב, אמר ה' צבאות".

נתינת השקלים

ו. הני"ל על הלכות מתנה ופרשת תרומה שעניינה מתנה לה', מתקשר לזמן. שנמצאים בתחילת חודש אדר, והרי בא' באדר משמיעין על השקלים וקוראים בשבת מברכים (השנה ער"ח) את פרשת שקלים שאלו הם מתנות לה"י כמש"י: "זה יתנו". ועם ישראל "הקדימו שקליהם" לפני המן וגזירת ונס פורים.

"תקות" חוט השני²³

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע והתאריך.

- א. התרומה מתנה לה' – קשור להלכות מתנה.
- ב. זו מתנה רצויה שמביאה חיים.
- ג. ע"י נתינת המתנות לה' לוקחים ומקבלים שחר בכפלי כפליים.
- ד. תחילת אדר משמיעים ונותנים שקלים לפני פורים.

ניצול הכסף והזמן!

במוצאי שבת פרשת שקלים תשל"ט דיבר אד"ש בהתוועדות ע"ד ההוראה שאפשר ללמוד מענין השקלים; ע"י מחצית שקל א', יהודי קונה ונעשה שותף עם כל כלל ישראל,

22 פרשה לג, ד.

23 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

א"כ גם "כדכד" ופרק כד מורה על הני"ל; אתעדל"ע ואתעדל"ת, עליונים ירדו לתחתונים ותחתונים יעלו לעליונים.

נתינת התרומה - לקיחה

ד. וגודל מעלת התרומה והמתנות לה' מתבטא במילים "ויקחו לי תרומה"; וכמו שכתוב בספר "פנים יפות" לרבינו פינחס הורוויץ בעל ה"הפלאה": "משום דקדוק לשון "ויקחו לי תרומה" ולא אמר ויתנו לי תרומה; משום נתינה לגבוה לקיחה היא", ואח"כ מביא ענין שקשור ממש במתנת בני אדם (שע"כ מדובר בהלכות): "שמעתי לפרש כענין שאמרו חז"ל בקידושין דף ז"י"ן, באשה שאמרה הילך ואתקדש לך, אם אדם חשוב הוא מקודשת, מפני שקבלת אדם חשוב הוא נתינה. וק"ו בן בנו של ק"ו, כביכול, הנותן לה' מתנה, שקבלה שלו נתינה היא, היינו דכתיב "ויקחו לי תרומה", שהנתינה שאתם נותנים לו הוא לקיחה.

וגם יש לפרש כפשוטו, ע"ד שאמרו חז"ל¹³ "עשר תעשר"¹⁴: יעשר בשביל שתתעשר, וכתב¹⁵ יזרעו לכם לצדקה ואמרו חז"ל¹⁶ כי אדם הזורע חיטה אחת וכו' [וזוהו 'וקצרו לפי חסד']... אם כונתו שלימה לשמים אז שכרו כפל כפליים. ופירשנו מה שכתוב¹⁷ אמרו לו אדוננו המלך, עמך ישראל צריכים פרנסה, אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, אמרו לו אין הקומץ משביע את הארי, ואין הבור מתמלא מחוליתו וכו', ופירשנו מה שכתוב והתפרנסו זה מזה, היינו העשירים יפרנסו את העניים, ואחז"ל¹⁸ "יותר ממה שהעשיר עושה עם העני, העני עושה עם העשיר", הרי שהם מתפרנסים זה מזה, וסימן לדבר שישראל נקראו 'גוי אחד'¹⁹, והרמז; כי האל"ף – מרמז על העשיר, שמצינו ראשי עם נקראים "אלופי עדה", והדל"ת – רומז על העניים והדלים, ומתחברים ע"י החי"ת האמצעי, והחי"ת הם שני זיי"נין, כלשון השמנה בפרק הבונה²⁰: "ניתכון לכתוב חי"ת וכתב שני זיי"נין", והרמז הוא שזה זן את זה וזה זן את זה.

אמנם אין העשיר מתברך אלא אם נותן מנדבת לבו ברצונו הטוב, ואז הברכה מצויה אצל העני, ומשביע אותו, כמ"ש²¹ באיוב כל הנוטל פרוטה ממנו מתברך, כמו כן הברכה בתשלומי שחר בכפלי כפליים... וזהו שאמר "מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי", כי מה שאמרתי שנתנת התרומה נקראת קיחה בשביל תשלומי שחר, אינו בשווה כי אם מאת איש אשר ידבנו לבו, כפי ענין נדבת ורצונו הטוב כך יהיה קיחת תרומתי.

- 13 תענית ט, א.
- 14 ראה יד, כב.
- 15 הושע י, יב.
- 16 סוכה מט, ב.
- 17 ברכות ג, ב.
- 18 ויק"ר לא, ח.
- 19 שמואל ב, ז, כג.
- 20 שבת קד, ב.
- 21 ב"ב טו, ב.

בכל קרבנות הציבור של כל השנה כולה! היינו שאין צריך לזה אפילו שקל שלם ומספיק לזה מחצית השקל!

ומכך אפשר לראות וללמוד את החשיבות של כסף יהודי והאפשרויות שאפשר לנצלו, אפילו בסכום קטן. וכ"ש בסכומים גדולים. וכמו"כ האפשרויות בזמן של היהודי. ולכן לא לבזבז בכלל שום כסף וזמן!

וע"כ הסיק אד"ש לא לנסוע לנסיעות לא חיוניות ולא לנסוע מעבר לים לשמחות וחתונות שלא מוכרחים. גם בגלל הכסף, וגם בגלל הזמן, ולא רק בחורי ישיבה אלא הכוונה לכלול, וגם מי שיש לו כסף צריך לנצלו לדברים חיוניים.

והדברים מקבלים משמעות מיוחדת, כשמתחילים בימים אלה דפרשת שקלים את ספר קנין.

למשמע זאת הרצין אד"ש והתיישב זקוף ואמר לו בחריפות: אתה הרי היית בחתונה של בני הזוג, "ומה יהיה עם השבע ברכות"?!

הרב הארליג ניסה להסביר שגם אם יהיו גירושין הברכות אינן לבטלה. וע"כ אמר לו אד"ש: עכשיו מאוחר מאוד בלילה, ויש עוד תור של אנשים שצריכים להיכנס ל"יחידות" וזה לא זמן לפלפל בנושא, וע"כ אפשר לקבוע זמן אחר, אבל שוב זעק אד"ש: מה יהיה עם השבע ברכות?!

למשמע הדברים הכנים הרב הארליג עצמו יותר להשפיע בענין והצליח להביא את שלום הבית לזוג והמשיכו לחיות כל ימיהם עד זקנה ושיבה.

שונא מתנות יחיה!

בענין שכותב הרמב"ם בסיום שהנהגת הצדיקים לא לקבל שום מתנה מאדם, ידוע שכ"ק אד"ש מה"מ לא הסכים לקבל שום מתנות, ובחלוקת דולרים כשהביאו ספרים חדשים אמר "על ספר צריך לשלם" ונתן דולר.

א. שמעתי מר' זלמן ז"ל סקלארו שהיה חייט כאן בשכונה, שפעם קבל בגדים של אד"ש לתקן ע"י המשב"ק הרה"ח שלום בער גאנזבורג וכשבא לקחת אותם אחרי התיקון והביא לו התשלום מאד"ש, והחייט לא רצה לקחת תשלום, אמר לו רש"ב גאנזבורג: **"אם אתה רוצה שהרבי ישתמש בבגדים, אתה חייב לקחת הכסף לתשלום!"** (כי אחרת הוא לא ילבש אותם)!

ב. פעם א' רצה לתת מתנה לאד"ש, אמר לו אד"ש: "מה איכפת לך שאני אחיה?!" (ע"פ שמה שאומר הרמב"ם ומביא הפסוק "שונא מתנות יחיה!")

בהתוועדויות הגדולות (בפרט של יום ההולדת י"א ניסן) רבים הביאו מתנות רוחניות, והיה תור ארוך מאלה שהביאו בעיקר ספרים חדשים, ע"פ הפסוק שכתוב בברכת יעקב ליהודה על המשיח "עד כי יבוא שילה" ואומר רש"י ע"ז "זה מלך המשיח שהמלוכה שלו שנאמר "יובילו שי למורא" ובאמת ראינו תור ארוך של מביאים מתנות וספרים.

[ודרך אגב; הנני רוצה להציע שבמסיבות והתוועדויות יום-הולדת שיתנו לבעל יום ההולדת מתנות רוחניות כגון ספרים, כדי לחזק את מבצע יום ההולדת (מלבד מה שאד"ש אמר ללמוד תורה ולתת צדקה לכבוד בעלי שמחה)].

תכלית הדיוק!

בקשר למ"ש שהקב"ה במ"ת הרכין והוריד השמים והציען על הר סיני כדאי לציין מ"ש אד"ש במכתב, ודרך אגב רואים עד כמה שבליובאוויטש הכל בתכלית הדיוק ואפילו ציור שחושבים שהוא רק טכני (או בסמל של קה"ת, ואד"ש מה"מ אומר שהשם קה"ת הוא לא רק בגלל ה"ת" "קרני הוד תורה" אלא שקה"ת מרמז לפסוק בפרשת ויחי בברכת יעקב ליהודה "ולו יקחה עמים" שקאי על המשיח שאוסף כולם, והרי זהו מטרת הוצאת קה"ת; הדפסת המאמרים שהו"ע הפצת המעיינות שמביא המשיח, וגם בנקודות שבסמל כותב אד"ש רמזים);

אד"ש המכתב מבאר את הציור שבשער החוברות "שיחות לנוער" (שכידוע אד"ש עוד בזמן הרבי הקודם היה ממונה על ההוצאה לאור) ששם גלובוס כדור הארץ הוא על ג' העמודים שעליהם העולם עומד; תורה, עבודה, וגמילות חסדים. ומעל זה רואים העננים שמורים על השמים והרקיע עליהם לוחות הברית. ואד"ש כותב במכתב שכשהורה על ציור זה שהשתדל שהשמים שנושקים לכדור הארץ שזה יהיה בערך על מקום הר סיני במדבר, שלשם הוריד הקב"ה את השמים.

שלום בית

בקשר למ"ש בפרשת תרומה ע"ד הקמת המשכן שעיי"כ שורה הקב"ה בכל בית יהודי "ושכנתי בתוכם", בתוך כל אחד וא'. ואיש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם. איש - אשה, אשה - איש ה'.

כדאי לספר מ"ש לקמן, בגודל מעלת "שלום בית";

סיפר לי הרה"ת מאיר שיחי' הארליג;

פעם ביקש כ"ק אד"ש מאביו הרה"ג הרה"ח מרדכי שיחי' הארליג (שהיה רב בית כנסת וקהילה בקראון הייטס) להשפיע על זוג שהיה ביניהם בעיות ב"שלום בית" ולהסדיר הענין.

לאחר כמה שבועות שהשתדל וניסה להשפיע, נכנס הרב הארליג אל אד"ש מה"מ ל"יחידות" ואמר לו שלאחר כל המאמצים לא בצליח להביא שלום בית, ואין עצה רק שיכתבו י"ב שורות (ביטוי ל"גט" שנכתב בי"ב שורות שזהו בגימטריא של המילה "גט").

לזכות

התמים **דוד משה** הלוי שיחיה
 מזל טוב! ליום ה"י"ב **מצוה** ד' אדר ה"י **תהא שנת עליון**
 שיגדל להיות חסיד ירא שמים ולמדת ח"י"ל בצבא הרבי מלך המשיח שיליו ויעלה ויצליח וילך מחי"ל אל חי"ל בתורה ובמצוות ובכל הענינים הנשמיים והרוחניים וירו הוריו ממנו ומשאר יו"ח נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות אושר שמחה והצלחה תמיד כל הימים! ויזכו לראות קבלת פני מלך המשיח מיי"ד ממיי"ש נאו!
 נדפס ע"י הוריו הרה"ת **יעקב ברוך** וזוגתו **מלכה** שיחיה
ורדי

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!